

Celebració Nit electoral d'una líder a l'alça

Hillary Clinton s'enfila a la presidència

GRAN DIFERÈNCIA • La senadora per Nova York revalida el càrrec amb un avantatge de 30 punts sobre el seu contrincant republicà **OPCIONES** • Molts experts creuen que l'exprimera dama té possibilitats reals d'arribar a la Casa Blanca el 2008

Lara Bonilla
NOVA YORK. CORRESPONSAL

Es cambrers de l'hotel Sheraton, al Midtown de Manhattan, no donaven l'abast dimarts a la nit. El Partit Demòcrata de Nova York hi va instal·lar el seu quarter general i les copes de vi i els còctels corrien des de primera hora del vespre. Eren gratis. Però, a més, els sondejos auguraven bons resultats per als demòcrates. Així que avançava la nit es confirmava que obtenien els principals càrrecs a què aspiraven a l'Estat de Nova York, cosa que no passava des del 1949. Eliot Spitzer era escollit governador; Andrew M. Cuomo, fiscal general; Alan G. Hevesi, interventor de l'Estat, i Hillary Clinton va revalidar el càrrec de senadora amb un ampli marge sobre el candidat republicà, John Spencer.

Que Hillary sortiria reelegida no va ser cap sorpresa, però sí el seu avantatge, 30 punts per davant del seu contrincant, que la col·loca en una bona posició si decideix presentar la seva candidatura per a les presidencials del 2008. També eren un termòmetre per mesurar la seva capacitat de seducció en zones més conservadores, on el perfil de l'exprimera dama genera menys confiança.

Audiència multicultural

Clinton afronta el seu segon mandat al Senat amb les especulacions sobre les seves ambicions presidencials. Eufòrica, davant una audiència multicultural rendida a ella, no va voler desvelar els seus plans de futur. No era el moment. Hores abans, la seva cap de campanya deia que Clinton es prenia molt seriosament la feina al Senat i que "cada cosa, al seu moment". S'espera, però, que les seves aspiracions es concretin aviat. Vestida de groc, desafiant els tòpics, i amb el seu marit, l'ex-president Bill Clinton, tres passes més enrere –la protagonista és ara ella–, Hillary Clinton es va adreçar als més de 3.000 fans: "La victòria dels demòcrates demostra que els nord-americans volen un canvi". I, per si de cas, al vicepresident, Dick Cheney, que dies abans havia dit que passés el que passés ells continuarien amb la seva agenda, li va llençar el següent avís: "No tan ràpid!".

Aquí, els seguidors demòcrates van esclatar en aplaudiments. N'hi ha que fins i tot es van emocionar. Com el porto-riqueny,

L'expresident dels EUA Bill Clinton felicita la seva dona, Hillary, a Nova York ■ JUSTIN LANE / EFE

Edwin Alisea, "un demòcrata 100%". "Sóc gai i ella defensa els nostres drets i per això avui vull mostrar-li el meu suport", deia aquest mànager d'hotel que ja la

La legisladora demòcrata s'emporta el suport de les tres quartes parts de les dones de l'Estat

veu com "la primera dona presidenta dels EUA". Ahir els ànims estaven pels núvols. Mentrestant, noies de l'associació Friends of Hillary Clinton anaven repartint cartells de suport. El que portava Harjinder Singh, un nord-americà d'origen indi, tenia més èxit.

"Hillary, a un pas i dos anys de la Casa Blanca". Edwin i Harjinder són l'exemple de l'èxit que la senadora Clinton té entre les minories. També entre molts joves WASP acabats de sortir de Harvard i novaiorqueses *fashion* que competien per un paper a *Sex and the city*. Entre els seguidors demòcrates, molts jueus, també ortodoxos, una comunitat propera als Clinton. La senadora té la seva pròpia màquina de finançament i ha invertit en la campanya 29,5 milions de dòlars, més que qualsevol altre candidat.

Fa sis anys, Clinton va arribar a Nova York buscant el seu lloc a la política. Ahir, es va endur una part del vot republicà, del conser-

vador, dels independents i tres quarts del vot de les dones. De fet, segons el politòleg Tom Schaller, les dones solteres seran per a Hillary Clinton com "els evangelistes que van donar la victòria a Bush". Creu que l'exprimera dama té opcions reals el 2008 ja que "gent que normalment no vota, sobretot dones, votaria per ella". La Maggie és mare de dos fills. Dimarts era al Sheraton. "Té bona reputació, treballa molt i ens representa", deia de Clinton.

La senadora encara no ha pres possessió i ja es parla del 2008. Les raons del seu èxit? "És dona, és l'exprimera dama i el seu nom té un reconeixement que molts candidats no poden ni somiar". ■

TELEOBJECTIU

Joaquim Colominas

Professor de ciència política a la URL

Fi de l'hegemonia republicana

Es Estats Units d'Amèrica són un clar exemple de democràcia majoritària, caracteritzada per tenir una forma de govern presidencial, un sistema electoral majoritari, que incentiva que hi hagi un bipartidisme i en el qual es facilita l'alternança en el govern. Així mateix, en aquest gran país hi ha hagut històricament un repartiment de poder entre les dues grans formacions polítiques, que ha fet que el Partit Republicà hagi tingut una majoria a la Casa Blanca i, en canvi, el Partit Demòcrata hagi tingut majoria al Parlament bicameral –Cambra de Representants i Senat–. En els darrers anys, però, aquest repartiment no s'havia produït i hi ha hagut una hegemonia republicana en ambdós poders.

Les eleccions celebra-

Bush es queda amb un marge d'acció més reduït en l'últim tram de mandat

des acaben amb una concentració de poders en mans conservadores (a la presidència i al legislatiu); es torna a l'esquema clàssic al recuperar els demòcrates la majoria a la Cambra de Representants, al sumar almenys 228 escons del total de 435 apoderant-se de 27 escons republicans.

D'aquesta manera, els demòcrates obtenen la victòria a la cambra baixa dotze anys després d'haver-la perdut. El Senat, a hores d'ara, depèn del recompte a Virgínia. I finalment, en les eleccions a governadors, a manca també de saber-se els resultats en dos Estats –Minnesota i Rhode Island–, els demòcrates recuperen sis governs i passen a tenir el control de 28 governadors d'un total de 50. La inacabable guerra de l'Iraq és el principal motiu de la derrota republicana. D'aquesta manera, el president Bush es queda amb un marge d'acció més reduït en els dos darrers anys de mandat i augmenten les esperances demòcrates d'una eventual victòria a les presidencials del 2008.